

lertid ikke Hensigten at berøve Krigsbestyrelsen de nødvendige Midler til at vedligeholde Ro i Landet; men man troede, hvad der ogsaa dengang blev gjort gjældende under Forhandlingerne, at, dersom Forholdene skulde udvikle sig i en Retning, som dengang maatte ansees for lidet rimelig, saa maatte Krigsbestyrelsen være bemyndiget til at træffe de i saa Henseende nødvendige Foranstaltninger. Siden den Tid have Forholdene imidlertid i høj Grad forandret sig, idetmindste er det fredelige Udseende, som Alt dengang havde, for en Deel bleven formørket, og det vilde neppe være rigtigt nu at hjempermittere noget af det Mandskab, der nu haves paa Venene, og i mine Tanker kan der heller ikke være Tvivl om, at dersom de Forhold, som nu finde Sted, ogsaa havde fundet Sted i December Maaned, da vi vedtoge Finantsloven ved 3die Behandling, saa vilde dette Udringsforslag ikke være blevet stillet af Udvalget og vistnok heller ikke vedtaget. Da Sagen saaledes foreligger under ganske forandrede Forhold, har Udvalgets Fleertal anseet det for rigtigst at tage Hensyn dertil og bevilge $\frac{2}{3}$ af de 200,000 Rd., som tidligere vare blevne nægtede. Forsaavidt man kunde have Betænkelighed ved at etablere en Vedtægt, der kunde have Følger for Fremtiden, og senere vanskeliggjøre Finantslovens Behandling, da troer Udvalget ikke, at man i saa Henseende har Noget at befrygte. Det maa nemlig antages for afgjort, at de Hensyn, som især have bevæget Landsthinget til at sende Finantsloven tilbage, have ikke været finantstælle men almindelige politiske Hensyn, og man tør derfor vel antage, at den Vedtægt, som ellers følges, at Landsthinget ikke gjør Forandring i Finantslovens Detail, ikke vil brydes, selv om man denne gang afsviger derfra, og Udvalget maa derfor tilraade Thinget at vedtage Finantsloven i den Skikkelse, hvori den foreligger.

Schovelin: Den ærede Ordfører har forsvaret Udvalgets Fleertals Forslag derved, at Forholdene have forandret sig siden dengang, da Loven blev vedtagen her i December Maaned. Sagens Realitet, nemlig Nødvendigheden af at bevilge disse Penge eller ikke, skal jeg slet ikke gaae ind paa; thi

jeg mener, at det er et Spørgsmaal, man ikke behøver at tage under Overveelse; vi kunne dog ikke opnaae, at Finantsloven, naar den udkommer, svarer til de netop da stedfindende Forhold; dersom vi vedtage Finantsloven saaledes, som den er kommen fra Landsthinget, vil den heller ikke svare til de Forhold, som finde Sted i dette Dieblit; der er saaledes for Exempel i Finantsloven ikke optaget Appanage til Prinds Christian, Udgifter til Dokkeanlaget og til Redningsstationer, og det er derfor ligegyldigt, om den i et Punkt meer eller mindre kommer til at svare til de stedfindende Forhold. Finantsloven blev færdig her i December Maaned, og blev derpaa oversendt til Landsthinget; der var saaledes Mulighed for, at man kunde have Finantsloven endelig afgjort i Januar Maaned, og, dersom dette var skeet, saa vilde sikkert denne Forandring ikke være foretagen, og Finantsloven folgelig være vedtagen i begge Thing, saaledes som det var skeet første Gang her. Hvad vilde man da have gjort, fordi Finantsloven ikke passede til de stedfindende Forhold? Man maatte have ladet det blive derved, og der var neppe Nogen af det ærede Things Medlemmer, der vilde indbringe et Lovforslag om at bevilge 200,000 Rd. til Regjeringen, fordi en saadan Sum var fra dragen i Finantsloven; men, naar man saaledes havde kunnet hjælpe sig med en Finantslov fra Januar, der var indrettet, som den nu er, saa maa man ogsaa under nærværende Forhold kunne lade sig nøie med den samme Finantslov. Den ærede Ordfører har endelig sagt, at det navnlig var politiske Hensyn, som havde bragt Landsthinget til at sende Loven tilbage; men, naar det er Tilfældet, saa kunde jo de samme politiske Hensyn ogsaa bringe os til at sende Loven tilbage til Landsthinget igjen.

Barfod: Den ærede Ordfører omtalte, at Forholdet nu var meget anderledes end i December Maaned. Han saae formodentlig hen til, at Krigen nu er nærmere end dengang; men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den sig nærmende Krig dog ikke har udøvet nogen Indflydelse paa at ængste Krigsministeren, der, som bekendt,